

Τρίτη, 11 Ιουνίου 2013

[ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΓΚΡΕΚΟΥ | Η Μοναξιά των Συνόρων | Εκδόσεις Ψυχογιός](#)

Ποιος θέλει να αποκοπεί από τις ρίζες του; Ποιος να εγκαταλείψει τον τόπο του; Τους δικούς του; Τον τόπο που γεννήθηκε και μεγάλωσε; Κανείς! Εν τούτοις, χιλιάδες ανθρώπων, εδώ και αιώνες αναγκάζονται να βρουν άλλη γη. Και να ξεκινήσει το μαρτύριο του Γολγοθά για τον καθένα ξεχωριστά. Η Γλυκερία Γκρέκου, με το μυθιστόρημά της, μας δείχνει το μονοπάτι που πρέπει να ακολουθήσουμε για να αντιληφθούμε, εν τέλει, ότι οι ρίζες πάντα μας ακολουθούν, πάντα μας γνέφουν να γυρίσουμε πίσω. Είναι η δύναμη εκείνη που γεννήθηκε από τα πρώτα χαμόγελά μας, τις πρώτες μας χαρές αλλά και εκείνες τις στιγμές που στάθηκαν παράμερα και μας έδειξαν τις πρώτες μας λύπες. Όλα αναμνήσεις, μια αγκαλιά συναισθήματα που μας ακολουθούν πάντα και μας ριζώνουν σε ένα τόπο, εκεί που, όπου κι αν κοιτάξεις, θα δεις γνώριμα χαμόγελα και χαρούμενα πρόσωπα και τον ίδιο πάντα ήλιο να δείχνει τα δικά σου όνειρα και ελπίδες. Στο μυθιστόρημα της Γλυκερίας Γκρέκου, «Η Μοναξιά των Συνόρων», ξανοίγεται ένα σύγχρονο θέμα που ταλανίζει, εξ ίσου, ντόπιους και πρόσφυγες. Ρίχνει το φως της σε σκοτάδια που, εν αγνοία μας ή εν γνώσει μας, θέλουμε να τα έχουμε αδιάρρηκτα από οτιδήποτε θα μπορούσε να χαλάσει την ηρεμία της καθημερινότητάς μας. Η διεισδυτική της ματιά ακολουθεί το παρελθόν όλων και μας «ανακαλύπτει» ότι η προσφυγιά είναι «προνόμιο», αν όχι όλων μας, των περισσότερων από μας. Και μας οδηγεί σε σκέψεις που φωτίζουν την αλήθεια που αγνοούσαμε.

Η μικρή ηρωίδα του βιβλίου, η Χαμιντάινα, είναι πρόσφυγας από το Αφγανιστάν που μαζί με τον αδερφό της, με μύρια όσα βάσανα, έφυγαν από την πατρίδα τους και κατέληξαν στην δική μας. Είναι φοβισμένη, μια άγνωστη ψυχή που κρατάει σφιχτά στην αγκαλιά της την δική της μοναξιά. Η άλλη ηρωίδα, η Χαρούλα, μια συνταξιούχος δασκάλα, ζει τη δική της μοναξιά, ακριβώς δίπλα από το υπόγειο όπου ακούγονται οι χτύποι της μοναξιάς και του φόβου της νεαρής προσφυγοπούλας.

Τότε, αντιλαμβάνεται πραγματικά ότι ο φόβος, η αγωνία, το άγχος ενός ξεριζωμένου δεν είναι προνόμιο των άλλων. Είναι όλων μας. Ο φόβος, δεν γεννιέται από το διπλανό μας. Γεννιέται από την φτώχεια, την απόγνωση, τη μιζέρια. Αυτά πρέπει να πολεμήσουμε για να ανοίξουν ελεύθερα οι αγκαλιές μας.

Τι να πει για τον ξεριζωμό και την προσφυγιά των δικών της από τον Πόντο! Η ζωή επαναλαμβάνεται. Ποια ήταν η αντιμετώπιση των ντόπιων της εποχής εκείνης; Η ζωή αντιγράφει και πάλι!

Έρχεται σε σύγκρουση με τη Ρόζα, την γυναίκα που την βοηθά στις δουλειές του σπιτιού, η οποία είναι κι αυτή πρόσφυγας από την Αλβανία. Έχει όμως εγκλιματιστεί στην χώρα και βλέπει με διαφορετικό μάτι, τώρα πλέον, τους νεοφερμένους. Πόσο αδύνατη μνήμη διαθέτουμε!

Το μυθιστόρημα της Γλυκερίας Γκρέκου δεν έχει σκοπό να διδάξει τίποτα. Καταθέτει τα γεγονότα της μπροστά μας και απλώς προκαλεί τις μνήμες μας να επιπλεύσουν για να αναλογιστούμε ένα παρελθόν που συνεχώς επαναλαμβάνεται, συνεχώς αδικεί και συνεχώς λησμονιέται.

Κανείς δεν πρόκειται να χάσει διαβάζοντας το μυθιστόρημα αυτό.

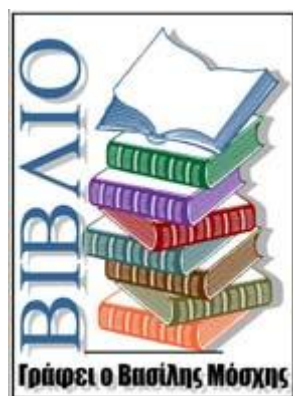
Πλουσιότερος θα νιώσει, γιατί θα ξεσκεπάσει τη σκέψη του και τη λογική του. Και κάτι τελευταίο. Το βιβλίο «Η Μοναξιά των Συνόρων» εντάσσεται στη συλλογή της νεανικής λογοτεχνίας του εκδοτικού οίκου. Απεναντίας!

Μπορεί και πρέπει να διαβαστεί και από ενήλικες.

Διαβάζουμε στο οπισθόφυλλο του βιβλίου:

Αθήνα, 2012. Μια ηλικιωμένη Ελληνίδα δασκάλα, με καταγωγή από τον Πόντο, ζει μόνη και αισθάνεται ξένη στον τόπο όπου γεννήθηκε, μεγάλωσε, εργάστηκε και έκανε τη δική της οικογένεια. Φοβάται να βγει από το σπίτι της, φοβάται να ζήσει μια κανονική ζωή εξαιτίας των ξένων που έχουν «καταλάβει» τη γειτονιά της. Στον απέναντι δρόμο ζει ένα κορίτσι, προσφυγόπουλο από το Αφγανιστάν. Κι αυτό επίσης ζει στο φόβο και βιώνει αντίστοιχα τη μοναξιά που νιώθει κάθε πρόσφυγας. Όταν η μοναξιά γίνεται αφόρητη, η ηλικιωμένη γυναίκα αισθάνεται πως η ζωή δεν έχει αξία αν δε μοιράζεσαι την καθημερινότητα με άλλους ανθρώπους. Σκαρφίζεται ένα κόλπο, γνωρίζεται με τη μικρή και έτσι αναπτύσσεται μια ανθρώπινη σχέση ανάμεσά τους... Μια ιστορία που θα μπορούσε να είναι αληθινή, ένα εξαιρετικό βιβλίο-καθρέφτης της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας.

Η ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΓΚΡΕΚΟΥ γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Λιβάδι Ολύμπου όπου και τελείωσε το λύκειο. Σπούδασε παιδαγωγικά και στη συνέχεια συμπλήρωσε τις σπουδές της στο ΑΠΘ, στον τομέα της ειδικής αγωγής. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στη δημιουργική γραφή από το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας. Εργάζεται ως εκπαιδευτικός σε σχολείο της Θεσσαλονίκης.

Από τη στήλη ΒΙΒΛΙΟ των εφημερίδων
ΟΛΥΜΠΙΟ ΒΗΜΑ | ΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΘΑΡΡΟΣ | ΚΟΖΑΝΗ